

LBRIS

We know
books

Adela Maria Calistru

Petrecere cu unicorn

Era o dimineață liniștită de vară. La ferma Kotkodak, câteva găini se treziseră și se așezaseră la taifas cu cafeluțele pe-o aripă, altele încă mai picoteau, nehotărâte dacă să se scoale de-a binelea sau să mai zăbovească o clipă în patele pufoase.

Când Moș Costel deschise ușa cotețului, vreo câteva surate se grăbiră să-l salute cu un „cotcodac“, dar cele mai multe nici nu se sinchisiră să-și întrerupă șueta.

— Drăguțele mele, de azi trebuie să vă puneți pe treabă. Nu mai merge cu leneveala. Ia uitați aici, am socotit: ia să vedem... da, 4853. Așa... azi avem nevoie de 4853 de ouă.

— Nu se poate așa ceva! izbucni Geta, o găină grasuță și veselă din fire. Eu nu mai suport! O să evadez!

— De când tot zici asta... răspunse Cecilia, nepăsătoare.

— De data asta o s-o fac! Auzi la el... 4853! îi dădu înainte Geta, supărată foc.

Seara, după programul de lucru, Geta adună găinile și le ținu un discurs înflăcărat despre cât de dură e viața la fermă și le propuse să se facă nevăzute. Găinile cotcodăciră vesele la auzul ideii.

— Mâine dimineață ne întâlnim la stâlp, lângă poarta mare, și plecăm!

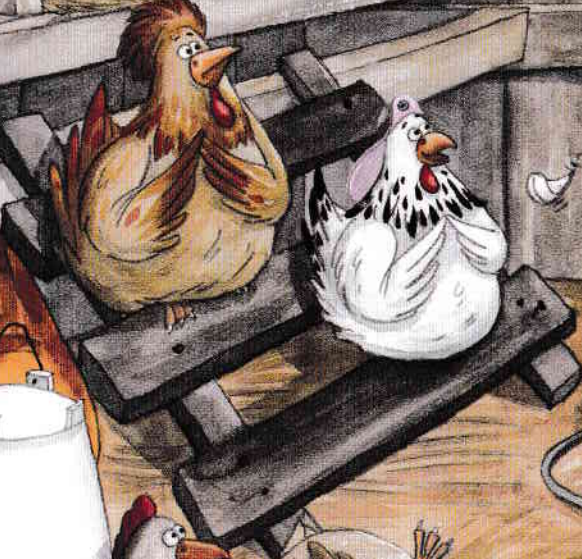

BRIS

We know books

casă, dulce casă
casă NOT

LBRIS

We know
books

Zis și făcut! La ora patru fix dimineața, când oamenii încă dormeau, găinile se întâlniră la locul stabilit.

— Numai șase?! strigă Geta, uimită. Am crezut că o să vină toată lumea!

— Păi... unele nu au vrut pur și simplu. Pentru că e mai comod aici. Altele au zis că se tem de vulpe și... ei bine... să nu moară de foame, se fâstâci Matilda, ca și cum ar fi fost responsabilă pentru decizia celorlalte surate. Nu mai spun că... (se enervă ea într-un final) nu știu UNDE ți-ai închipuit TU că vom locui sute de găini!

Într-adevăr, în înflăcărea ei, Geta uitase de acest aspect. Rămase puțin cu aripa în șold, gânditoare.

— Găsim noi! zise ea apoi. Să mergem!

Și așa o luară din loc, în frunte cu Geta, găina cea plină de idei „bune“.

